

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoP/68/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718202553
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5718202553.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Táni Rapčanovej, v právnej veci žalobkyne Q. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E., I. P. XXXX/XX, toho času bytom E., P. X, proti žalovanému Ing. E. W., nar. X.X.XXXX, trvale bytom E., I. P. XXXX/XX, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na základe odvolania žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Martin č. k. 15Pc/24/2018-26 zo dňa 30.7.2018 takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e** vo výroku o uložení povinnosti žalovanému nevstupovať dočasne do bytu č. 2, na 1. poschodí vchodu č. 8 na P. ulici v E. (súpisné číslo XXXX, postavený na parc. č. 3002/12, zapísaný na LV č. XXXX, kat. úz. H.) a do bezprostredného okolia označeného bytu, do spoločných priestorov a bezprostredného okolia daného vchodu a vo výroku o uložení povinnosti žalobkyni podať v lehote 10 dní od právoplatnosti uznesenia žalobu proti žalovanému o obmedzenie užívacieho práva žalovaného k bytu patriacemu do BSM, prípadne až o jeho úplne vylúčenie, z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takéhoto násillia vo vzťahu k žalobkyni alebo k blízkej osobe, ktorá býva spoločne v byte.

Uznesenie okresného súdu **z o s t á v a n e d o t k n u t é** vo výrokoch o uložení žalovanému zákazu priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť menej ako 10 metrov, o prípustnosti priblíženia pod túto hranicu počas úkonov trestného konania, priestupkového konania alebo občianskeho súdneho konania, na ktoré bude žalovaný predvolaný, a to len v rozsahu nevyhnutnom pre riadnu účasť žalovaného na týchto úkonoch a o uložení povinnosti žalobkyni podať v lehote 10 dní od právoplatnosti uznesenia žalobu proti žalovanému o zákaze priblíženia sa k žalobkyni.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd v rámci nariadenia neodkladného opatrenia uložil žalovanému povinnosť nevstupovať dočasne do bytu č. 2, na 1. poschodí vchodu č. 8 na P. ulici v E. (súpisné číslo XXXX, postavený na parc. č. 3002/12, zapísaný na LV č. XXXX, kat. úz. H.), do bezprostredného okolia dotknutého bytu a do spoločných priestorov a bezprostredného okolia daného vchodu. Súčasne žalovanému zakázal priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť menej ako 10 metrov; bližšie sa smie priblížiť len počas úkonov trestného, priestupkového alebo občianskeho súdneho konania, na ktoré bude predvolaný a len v rozsahu nevyhnutnom pre riadnu účasť žalovaného na týchto úkonoch. Okresný súd poukázal na povahu neodkladného opatrenia, z ktorej vyplýva, že nebudú zisťované alebo osvedčované všetky skutočnosti, ktoré by súd musel mať zistené pri vydaní konečného rozhodnutia; súd sa v danom štádiu obmedzí len na osvedčenie tých najzákladnejších skutočností.

2. V konkrétnostiach súdnej veci okresný súd konštatoval osvedčenie žalobkyňou tvrdeného skutkového stavu, ako aj naliehavosti dočasnej úpravy pomerov medzi stranami. Žalobkyňa dňa 17.7.2018 podala trestné oznámenie voči žalovanému, ktorý ju neustále prenasleduje, vyhráza sa jej, chodí do jej bytu na ulici P. (tento je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov/strán; ďalej len BSM), prehľadáva jej osobné veci, neustále žalobkyňu (rôznym spôsobom) kontaktuje. Takéto konanie

vykazuje znaky trvalého psychického násillia, resp. týrania. Okresný súd si zároveň osvojil záver, že zdržiavanie sa bez súhlasu žalobkyne v jej bezprostrednej blízkosti je vo svojej podstate fyzickým obťažovaním. Mal za to, že žalovaný psychicky ťažko nesie rozpad manželstva a nevie zvládnuť nový partnerský vzťah bývalej manželky/žalobkyne. Uzavrel, že je predpoklad, že nariadené neodkladné opatrenie bude účinným prostriedkom pre zamedzenie budúcich konfliktov medzi stranami; eventuálne až budúcich útokov (“verbálnych a nebudaj aj fyzických”) žalovaného voči žalobkyne.

3. Žalobkyne uložil povinnosť do 10 dní od právoplatnosti uznesenia podať žalobu o zákaz priblíženia sa žalovaného k nej a žalobu o obmedzenie (prípadne až úplne vylúčenie) užívacieho práva žalovaného k bytu patriacemu do BSM z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takéhoto násillia. O trovách konania v danom štádiu nerozhodoval (práve) vzhľadom na povinnosť uloženú žalobkyne s tým, že s predmetným procesným nárokom sa vyporiada v meritórnom rozhodnutí, prípadne v inom rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

4. Proti tomuto uzneseniu („hlavne k rozhodnutiu č. 1., aby som nemal zamedzený vstup do bytu č. 2, vchod č. 8 na ulici P...“) podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Poukazoval na to, že predmetný byt zakúpil z jeho (všetkých) úspor, ktoré peniaze mohol ako živnostník využiť na rozvoj svojho podnikania. Hoci ide o byt v BSM, musel pri vstupe do neho klopať, či inak sa domáhať vstupu; napokon zo strany žalobkyne došlo až k výmene zámky bez odovzdania kľúčov žalovanému. Odvolateľ potvrdil, že bol v byte v neprítomnosti žalobkyne a prehľadával veci, ale iba za účelom vyhľadania kľúčov od jeho firemného auta; nadväzne tiež potvrdil, že predmetné auto žalobkyne zobral. V danej súvislosti doplnil, že naopak žalobkyňa navštevovala (ich) rodinný dom a brala z neho rôzne veci.

5. Žalovaný priznal frustráciu „z podvodného získania bytu“ žalobkyňou, za ktorý on bude musieť platiť dva krát (prvý krát, keď ho kúpil a druhý krát pri vyporiadaní BSM), ako i „z výmeny fungujúcej rodiny za priateľa“, ktorého podľa názoru odvolateľa mala žalobkyňa už pred rozvodom ich manželstva. Dodal, že požiadavky bývalej manželky (žalobkyne) na vyporiadanie majetku v BSM sa neustále zvyšujú, pričom opakovane odmietla ním navrhované (mimosúdne) dohody. Pokiaľ ide o stretnutia so žalobkyňou na kúpalisku v Turčianskych Tepliciach, či na železničnej stanici v Bratislave, konštatoval, že uvedené neznamena, že by ju úmyselne vyhľadával.

6. Žalobkyňa trvala na nariadenom neodkladnom opatrení tak ohľadne zákazu vstupu žalovaného do bytu a súvisiacich priestorov, či jeho bezprostredného okolia, ako i ohľadne zákazu približovania sa žalovaného k nej. Uviedla, že byt na ulici P. bol zakúpený zo spoločných prostriedkov a už ako prerobený. Žalovaný síce zakúpil interiérové zárubne a dvere, tieto aj osadil, ale neskôr ich „vyrúbal a odniesol preč“; vyhrážal sa, že poberie aj ostatné zariadenie. V danej spojitosti žalobkyňa dodala, že byt dozariaďovala z prostriedkov invalidného dôchodku dcéry, ktorý jej bol v danom čase doplatený späť. Potvrdila výmenu zámky na byte, ale z dôvodu jej poruchy. Vymenený kľúč žalovanému nedala, lebo rovnako on jej neposkytol kľúče od ich spoločnej domovej nehnuteľnosti, na ktorej povymieňal zámky. Poprela, že by mala priateľa už pred rozvodom manželstva.

7. Po rozvode manželstva žalovaný ignoroval upozornenia, že jeho návštevy v byte na P. ulici nie sú vítané; naopak, ešte ich zintenzívnil, ako i sledovanie žalobkyne. Návštevy ťažko niesla nielen žalobkyňa, ale hlavne mladšia dcéra H., ktorá trpí depresívnou poruchou. Žalobkyňa zdôraznila, že po vykázaní žalovaného z daného bytu políciou a predovšetkým po nariadení neodkladného opatrenia „zavládol pokoj“ a polepšilo sa i dcére. Dodala, že medzičasom podala na súd žalobu o vyporiadanie BSM.

8. V následnej reakcii žalovaný zopakoval svoje tvrdenia ohľadne kúpy bytu na P. ulici, ktorý bol síce čiastočne prerobený, ale nekvalitne. Z daného titulu a na základe požiadaviek žalobkyne tento byt žalovaný výrazným spôsobom prerábala. Keď však on montoval luster a spotrebiče v byte, žalobkyňa bola v Bratislave za „fajerom“. Nedá sa preto čudovať, že chodieval do vlastného bytu a nevedel pochopiť, čo bývala manželka spravila. Podľa žalovaného celá podstata sporu spočíva v tom, že on pre záchranu manželstva kúpil a prerobil byt a ona (žalobkyňa) sa zatiaľ stretávala s „fajerom“, dala sa rozvieť a začala ho vyhadzovať z daného bytu.

9. Žalovaný zdôraznil, že vie rešpektovať upozornenia súdu a polície, čo preukázal tým, že dotknuté upozornenia/rozhodnutia dodržiava, nenarúša súkromie žalovanej, či už návštevou v byte alebo vyhľadávaním jej osoby. Z daného titulu žiadal o zrušenie zákazu vstupu do bytu, lebo ako uvádzala sama žalobkyňa, „je pokoj a klud“ a teda neodkladné opatrenie nie je opodstatnené. Poukazoval na to, že kým nie je rozhodnuté o vyporiadaní BSM inak, aj on je majiteľom bytu na ulici P..

10. Na dané vyjadrenie už žalobkyňa nereagovala.

11. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), z ktorého titulu uznesenie okresného súdu zostalo nedotknuté v nenapadnutom výroku o zákaze približovania sa žalovaného k žalobkyni, ako i v nadväzujúcich výrokoch o prípustnosti priblíženia v súvislosti s procesnými úkonmi v jednotlivých konaniach a o povinnosti žalobkyne podať žalobu o zákaz približovania a v preskúmvanej časti bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnuté uznesenie potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

12. Z vyjadrení žalovaného v odvolacom konaní je nepochybné, že do bytu na ulici P. chodieval podľa svojho vlastného uváženia, ktorý postup si odôvodňoval nielen svojim (spolu)vlastníckym právom a prostriedkami a osobnou činnosťou vynaloženými na jeho kúpu a prerobenie, ale aj tým, že „nevedel pochopiť, čo spravila bývala manželka“. Dotknuté vyjadrenie v plnej miere korešponduje s osvedčenými okolnosťami, na ktorých okresný súd založil napadnuté uznesenie. To znamená, že napriek rozvodu manželstva žalovaný nerešpektoval vôľu žalobkyne a opakovane narúšal jej súkromie a intímnu sféru. „Ospravedlňovanie“ takéto správania (spolu)vlastníckym vzťahom k danému bytu neobstojí, lebo sám žalovaný potvrdil, že predmetný byt od počiatku bol zakúpený (hoci s motiváciou na záchranu manželstva strán/účastníkov) pre potreby žalobkyne a dcér.

13. Žalovaný taktiež vôbec nespochybnil, že po rozvode manželstva z bytu demontoval interiérové zárubne a dvere a tieto odniesol. Predmetné konanie, za situácie, ktorú potvrdzuje žalovaný (t.j., že byt bol „určený“ pre žalobkyňu a ich dcéry), nemožno hodnotiť inak, ako zásadný zásah do súkromia.

14. Žalovaný na jednej strane tvrdí, že napadnuté uznesenie rešpektuje (nenarúša súkromie žalobkyne, či už návštevami v byte alebo vyhľadávaním jej osoby), ale súčasne žiada zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia z dôvodu jeho neopodstatnenosti. Predmetné vyjadrenia - v podstate už na „prvý pohľad“ - obsahujú v sebe zásadný až neodstrániteľný rozpor. Odvolateľ ani len neuvádza (bez ohľadu na to, či by sa jednalo o dostatočné záruky), že dobrovoľne - bez existencie obmedzení vyplývajúcich z neodkladného opatrenia - bude rešpektovať súkromie žalobkyne; osobitne, že nebude vstupovať do bytu na ulici P.. Naopak, z jeho vyjadrenia a zdôrazňovania (spolu)vlastníckeho vzťahu k danému bytu je viac ako zrejmé, že mieni naplniť toto (spolu)vlastnícke oprávnenie, ktorého neoddeliteľnou súčasťou je užívanie predmetu (spolu)vlastníctva. Práve uplatňovanie (v nemalej miere šikanóznym spôsobom) dotknutého oprávnenia však bolo dôvodom nariadenia napadnutého neodkladného opatrenia.

15. Za danej situácie je zachovanie aktuálneho stavu - dočasnej úpravy pomerov strán navodenej neodkladným opatrením - viac ako žiaduce. Na základe konštatovaného krajský súd potvrdil uznesenie okresného súdu vo výroku o uložení povinnosti žalovanému nevstupovať do bytu v BSM strán na P. ulici, vrátane jeho bezprostredného okolia, spoločných priestorov a bezprostredného okolia vchodu dotknutého bytového domu.

16. Ako vecne správny krajský súd potvrdil i nadväzujúci výrok (v dôsledku závislosti od bezprostredne napadnutého výroku taktiež podliehajúci odvolaciemu prieskumu - § 379 písm. a/ CSP) o uložení povinnosti žalobkyni podať proti žalovanému žalobu vo veci samej. Dotknutý výrok rešpektuje právnu úpravu vymedzenú v § 336 ods. 1 veta prvá CSP (citované v napadnutom uznesení) a bráni tiež nedôvodnému využívaniu predmetného druhu neodkladných opatrení nad zákonom akceptovaný časový rámec.

17. Odvolací súd o nároku na náhradu trov dotknutého štádia konania nerozhodoval, keďže tieto budú predmetom posúdenia v rámci meritórneho (prípadne procesného) skončenia konania vo veci samej. Je žiaduce doplniť, že zo súvisiacich súdnych registrov bolo zistené, že žalobkyňa dňa 7.8.2018 podala proti žalovanému žalobu o vylúčenie z bytu a o zákaz približovania, ktorá vec je vedená pod sp. zn. Okresného súdu Martin 10C/43/2018.

18. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 ods. 1 CSP.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP